

16 ΜΑΪΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου».

Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμφάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἥλια νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτση· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Πά ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,

οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ

ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τῶν Μυροφόρων Στιχηρὰ
Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος Δι-θ.

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ει ει σα κ ε ε ε
σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προς σε ει σα α
α α κ ε ε σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προς σευ χη η
η η η η μ ε ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μθ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κθ σο ονμθ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι ι μθ και
θυ ρανπε ρι ο χηςπε ρι τα χει λημου

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μθ εις λο γωσπο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει με
ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε φα
λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των ^Δ

Α ^{Δι} κς σονται τα ρη μα τα μς ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην ^Δ

Ο ^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μς ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μς ^Δ

Φ ^{Δι} υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^Δ

Π ^Μ ε σνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^Δ

Φ ^{Δι} ω νη μς προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μς προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^Δ

Ε^{Δι} κ χε ω ε νω πι ον αυ τσ τηνδε η σι ι ιν

μσ την θλιψιν μσ ε νω πι ον αυ τσ απαγ γε λω

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μσ τοπνευμα μσ και συ εγνωσ

τας τριβουςμσ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ςν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μσ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μσ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μσ με ρισμουει εν γη ζω ων των

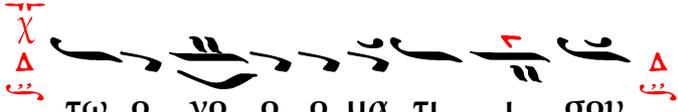
Π^{Δι} ρο ο σχεσ προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

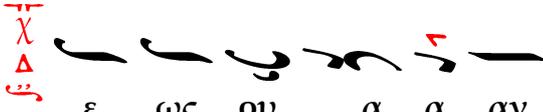
Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι
τω ο νο ο ο μα τι ι σου

Τ^{Δι}
ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
ας ^β δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν ^β
Σταυ ρον ^{Γα} γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
τα φη πα ρε δο ο ο θη ^{Νη} ως Αυ το ος η θε
ε λη η η σε ^{Δι} και α να στα α ας ε
εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
νω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α
α α ανθρω πον ^Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου α α αν
τα α α πο δω ως μοι ^Δ

Χ^{Δι}
ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει
ρο γρα φον ^Δ προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω ^Δ
ε ξη η η η λει ει ει ει ψε ^{Νη} και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ νου ου

ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ^Δ

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Χ
ει σα α α ^Δ

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου ^Δ

^{Δι} **Σ**υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν ^θ αυ τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων ^Δ και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν ^Δ

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^Δ
εις την φω ^Χ

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου ^Δ

^{Δι} **Σ**ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρου υ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την ^Δ και ε λε

γε ταιαις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Νη
κα θως ει πενως πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α α τον ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Ε ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την του

ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη σου

ε νε ε κρω ω σας του θα να α α του ου το

κρα α α α τος εν δε τη ε γε ρ σει ει σου ε φω τι

σας το γε νο ο ος τω ω ων α αν θρω ω ω πων

δι α του το ο ο σοι οι οι βο ω ω μεν ευ

ερ γε τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο

ξ α α α σοι

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο

ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι

οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε

πτη η η η ξαν πυ λας γα ρ χα λ κα ας συ νε ε ε ε

τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ους συ νε

ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ

σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και

τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η

ξας

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ον

Τ ον σω τη ρι ον υ μνο ο ον α δο ον τες εκ

στο μα α τωων α να με ε ελ ψωω ω ω με εν δε ε

ευ τε πα αν τες εν οι κω Κυ υ ρι ι ι ου προ σπε

ε σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες ο ε πι

ξυ λου σταυρω θεις και εκ νε κρων α να α στας και ων

εν κολ ποις του Πα τρος ι λα σθη η τι ταις α μα αρ

τι ι ι αι αις η η η μων

Εἶτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀνατολίου.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Aι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θω βα α θε ε ε

ος α ρω μα τα α α λα βη σαι τε Κυ ρι

η τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α βον

α περ δε εκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρη σαι διε λο

γι ζοντο ευ λα βη με ε ναι τε λι ι θη τη η ην με

τα α θε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας διε

λε ε ε γον το πει σιν αι σφρα γι ι ι ι
 δεσ τε μνη η η μα α α α τος που ε ε ε
 στιν η τε Πι λα τε κσ σ στωω δι ι ι α και
 α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α γε γο
 νε δε μη νυ της των α γνο σ σω ω ων γυ ναι αι κων
 ε ξα στραπτω ων Α γγε ε λος και φα σκων προ ος α αυ
 τα ασ τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων
 τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο
 των ε ξη γερ θη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων
 εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος
 πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθα ρ σι αν και
 ζω ην φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Ὁ αὐτός. Τοῦ Κουμουλά.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Tι τα μυρα τοις δακρυ υσι Μαθη τρι αι αι αι κιο
 να α τε ο λιθος κε κυ λι ισται ο τα α α α
 φος κε κε ε ε νω ω ω ται ι δε τε ε ε την φθο
 ο ραν τη ζω η πα α α τη η θει ει ει σαν τας
 σφρα γι δας μαρτυ ρσ σα ας τη λα αυ γως υ πνε εν
 τα ας δει ει ει νως τς φυ υ λα α κας των α α α
 πει ει ει ει θων το θνη το ον σε σω ω σται σα αρ κι
 Θε ε ς ο Α α α δης θρη η η νει δρα μδ
 σαι χα α ρα ει ει πα τε ε τοι οι οισ Α α α πο
 στο ο λοις ο νε κρω σας Χριστος των θα να α τον πρω
 το το κο ο ος εκ νε ε κρων υ μας προ α γει ει
 Ει εις την Γα λι λαι αι αι αν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου
 με νειεις το ο ον αι ω ω να

Aι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο με ε
 ναι και το μνη μα σδ με τα σπδ δη ης κα α τα

α α λα β ς ς σαι ε πε ζη η η τ ς ς εν σε
 ε Χρι ι ι στε προς το μυ ρι σαι το α α α α
 χραν τον Σω ω ω μα α α α σ και τ Α γγε λ ς
 τοις ρη μα σιν ε νη χη η θει ει ει σαι χα ρο ποι
 α α α συ υμ βο ο ο λα τοις Α πο στο ο
 ο ο λοις ε κη η η ρυ υ υ υ τ τον ο τι α νε ε
 ε στη ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η η μων σκυ λε
 ευ σα α ας τον θα α να α α α τον τω δε κο σμω
 δω ρ ς ς ς ς ς με ε ε ε νος ζω ην αι ω
 νι ι ον και το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Δόξα. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα.

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α ι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου ου

κα α α τα α α λα α βου ου ου σαι και τας σφρα
 γι ι ι δας του ου μνη η μα το ος ι δου ου ου ου
 σαι μη η ε ευ ρου ου σαι αι αι δε το α
 α χραν το ον σω ω μα α α α σου ο δου
 ρο ο με ε ναι με τα σπου δης η ηλ θον λε
 ε γου ου ου σαι τις ε κλε ψεν η μων τη η ην
 ε ελ πι ι ι δα τις ει ει λη φε ε νε ε κρον
 γυ μνον ε σμυ υ υρ νι ι σμε ε ε νον της Μη τρος
 μο νον πα α α ρα μ υ θι ι ι ι ον ω πω
 ω ως ο νε ε κρους ζω ω σας τε θα α να α τω ω
 ω ω ται ο τον α δην σκυ λε ευ σα α ασ πω σ τε ε
 θα α α α πται αλλ α να α στη η η η θι Σω
 τηρ αυ τε ε ε ξου ου σι ι ι ως κα θως ει ει
 πα ασ τρι η η η η με ε ε ε ρος σω ζων τα ασ
 ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω των α α μην
Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μου της χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε
ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος δι και
ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ρ

χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

A ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως

εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σχα το τε ρ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα

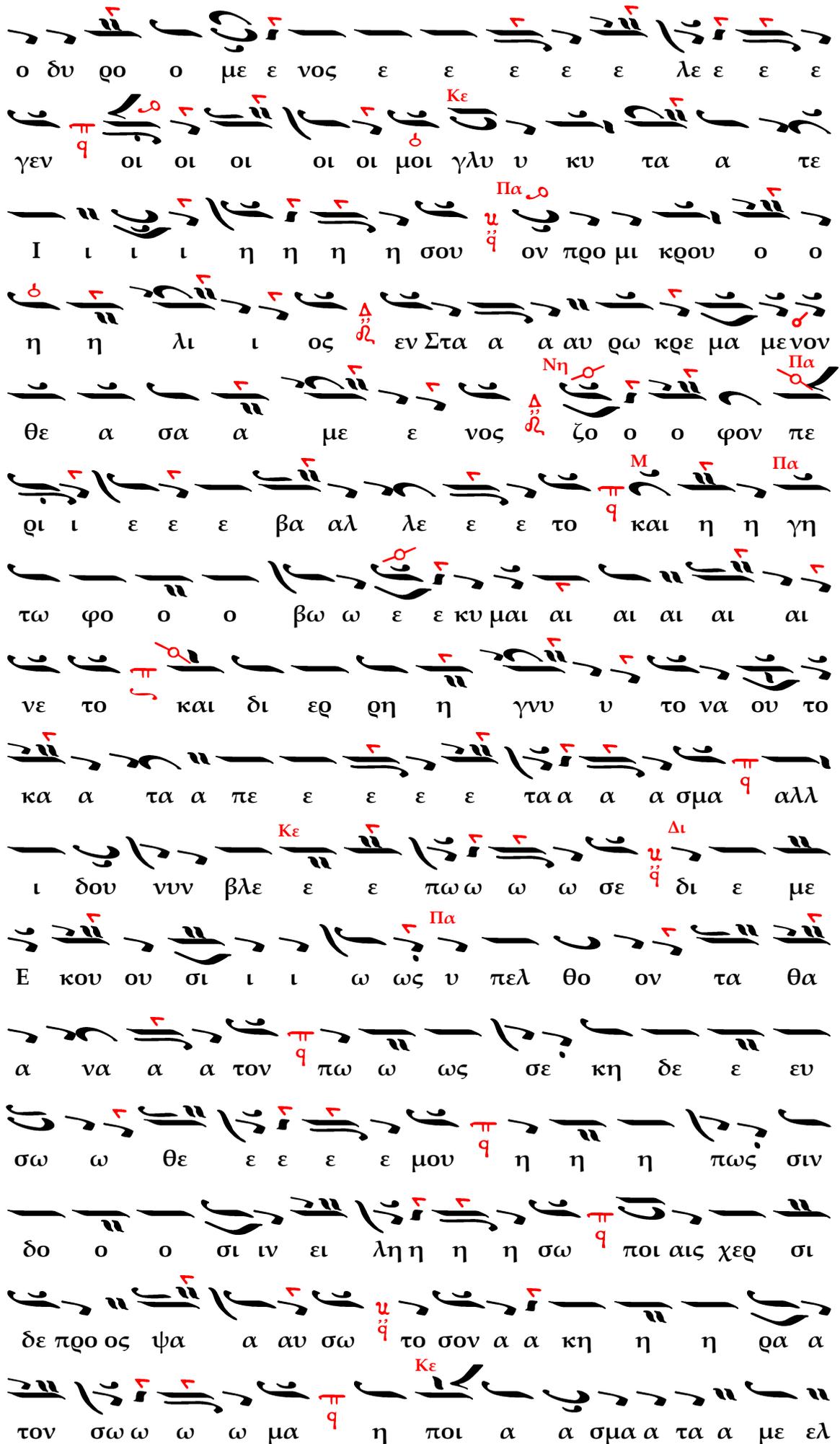
εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου
 ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πάφ

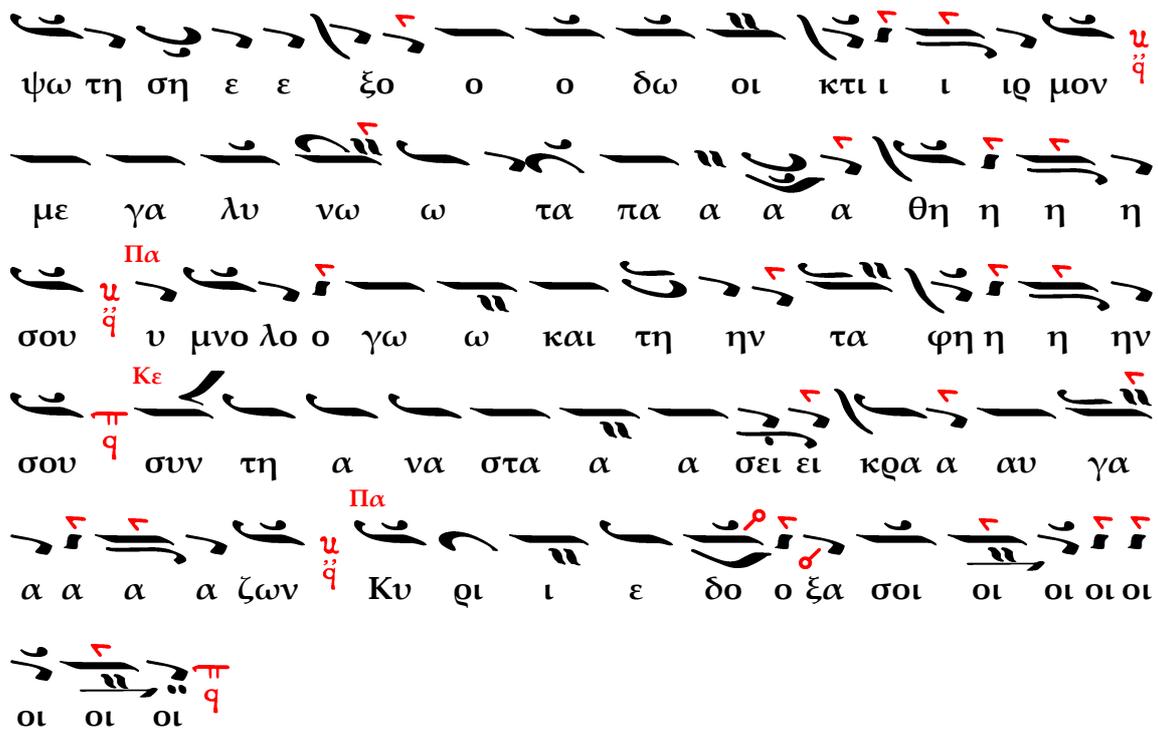
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως
 ω ω σπερ ι μα α α τι ι ι ι ον κα θε
 λων Ι ω ση φ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο
 δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ
 μον α α α α α τα α α α φον ευ συμ πα
 θη η η τον θρη νον α α α να α λα α βων

ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε
γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε
Ι ι ι ι η η η η σου ον προ μι κρου ο ο
η η λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα μενον
θε α σα α με ε νος ζο ο ο φον πε
ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε το και η η γη
τω φο ο ο βω ω ε ε κυ μαι αι αι αι αι αι
νε το και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το
κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα αλλ
ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω σε δι ε με
Ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα
α να α α τον πω ω ως σε κη δε ε ευ
σω ω θε ε ε ε ε μου η η η η πως σιν
δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι
δε προ ος ψα α αυ σω το στον α α κη η η ρα α
τον σω ω ω ω μα η ποι α α σμα α τα α με ελ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-θ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Ἐτερον. Ὁ αὐτός.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα
θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω μα σιν δο
νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη
μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με
ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τ αῖς μυροφοοροῖς Γυναιξί παρατομνη
μαεπίστας Ὁ Ἀγγελοσ εβοοοοοοοα
ταμυρατοῖς θνητοῖς ὑπαρχειαρμοοδια
Χριστος δεδιαφθορας εδειχθη αλλοτριος
κραυγασα τε ανεστη Ὁ Κυυριος παρεχων
τω κοσμωτομεγαεεελεοοοοος

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·